

Farní zpravodaj Teplice

prosinec 2018

Uvnitř tohoto vydání:

Úvodník – Jak to bylo v Litoměřicích	2
Víkend pro ženy	4
Restaurátor v Alžbětě	5
Partnerství Teplice–Volkach	6
Cesta až na dno	7
O slavnosti Neposkvrněného početí – Svatý Silvestr	8
Katecheze (13)	10
Zprávy ze Salesiánského střediska Štěpána Trochty	11
Osobnost a vlastnosti křesťanského manažera	15
Kupte si na Vánoce kočku	17
Ahoj děti!	18
Farní knihovna	19
Eutanazie a dystanazie	20
Odpuštění	21
Betlémské světlo 2018 – Vánoční pořad bohoslužeb	22
Akce farnosti	24

Milé farnice a milí farníci,

listopad mi letos připadal takový divný. Po smršti událostí začátku školního roku, po všech těch poutích a biřmováních, dnech otevřených dveří, jako by se nic moc nedělo. Dokonce i ty ohlášky už mají jen jednu stranu a už jsem se je naučil pravidelně umísťovat na webové stránky. Pravda, byla pouť ke sv. Alžbětě, ale jinak? Jako by se na chvíli zastavil čas. Do Vánoc je daleko, prázdniny už jsou pryč dávno...

Při zaostření pod povrch událostí se toho ale pořád děje dost. Stále nacházím nějaká nová překvapení. Ne všechna jsou povzbudivá. Když zjišťuji, že nás budou čekat opravy střech, omítek, budování bezbariérového přístupu do Trnovan, a ještě mnoho dalšího, doléhá na mne tíha toho závazku. Uvědomuji si, že přede mnou na tomto díle pracovaly celé generace a každá se na stavu farností nějak podepsala. Mým úkolem je navázat na Žanka a jeho předchůdce a jít dále. Záměrně nepišu věst, protože své poslání vnímám jako společnou cestu. Jdeme společně, a přestože jsem se tady už taky zabydlel, domácími jste tady vy, kteří jste se tady narodili a žijete zde mnozí celý život. Snažím se tedy moc nerušit, i když ani to někdy moc nejde. Občas jako ten, kdo je zodpovědný, musím říct i nějaké nepříjemné slovo a rozhodnout tak, že se to nemusí setkat s nadšeným přijetím. To se ale zatím stalo pouze dvakrát (co vím). Jinak jsem rád, že věci fungují a jdou svou cestou, na kterou vykročili ti přede mnou. Tak prosím o trpělivost a shovívavost. A jdu chystat pořad bohoslužeb na Vánoce.

Radek

Jak to bylo v Litoměřicích

V sobotu 20. října se u příležitosti několika významných životních jubileí našeho litoměřického biskupa, Mons. Jana Baxanta, konala děkovná bohoslužba. Nám dvěma cestovatelkám se ovšem zrodil v hlavě plán již dva měsíce předtím. Prožijeme v Litoměřicích nejen tuto slavnost, ale i celý víkend a pro ubytování opět využijeme služeb místního hostelu.

Tentokrát byla v pátek večer v recepci hostelu fronta. Před námi stál starší muž. Po ubytování v útulném pokojíku jsme se těšily na naši večerní modlitbu ve zdejší kapli. Cestou zpátky do pokoje (byla už noc) jsme zahlédly, že pán z recepcce bydlí hned vedle nás. Takže soused.

Druhý den přímo před vchodem do katedrály sv. Štěpána jsme potkaly skupinku tří teplických žen. Dobrý začátek, neboť teplická farnost tady bude mít početnější zastoupení. Další překvapení bylo, že soused z hostelu si přisedl k nám do lavice. Trochu jsme společně pohovořili. Přijel z Bavorska a v ruce držel obálku z biskupství. Katedrála se plnila, až nebylo jediné volné místo a mnozí lidé stáli.

Mše svatá začala. Hlavním celebrantem byl náš biskup Jan, koncebrovali kardinál Dominik Duka, olomoucký arcibiskup Jan Graubner a českobudějovický pomocný biskup Pavel Posád. Bohoslužba byla opravdu velmi pěkná, atmosféru umocňovala přítomnost vzácných hostů i velký počet rodinných příslušníků biskupa Jana. V jejím průběhu padla spousta krásných slov, zazněla poděkování, byly předány dary. Také všichni z účastníků měli možnost po skončení mše svaté otci biskupovi osobně poblahopřát. I my dvě jsme si „vystály frontu na biskupa.“

Před katedrálou u pohoštění jsme byly potěšeny přítomností dalších teplických farníků. Někteří se podíleli i na přípravě občerstvení. Odpoledne bylo velmi pěkné, počasí bylo krásné, téměř letní. Kvečeru jsme se ještě prošly městem, zašly na večerí. Napadlo nás: „Co kdybychom se zítra ráno před odjezdem rozloučily s naším sousedem? Bylo by to jistě slušné.“

Při nedělní snídani seděl náš soused hned u vedlejšího stolu. No, to je dobrý! Sdíleli jsme si vzájemně naše včerejší zážitky a přítom nám prozradil, že se stejně jako

biskup Jan, narodil v Karlových Varech, je jeho spolužákem ze základní školy, a dokonce spolu studovali i v plzeňské Škodovce. Po celou dobu odloučení, již několik desítek let, udržují korespondenci. Byl i jedním z biskupových hostů. Navrhly jsme mu, zda nechce zajít s námi na nedělní ranní mši svatou, opět do katedrály. Lavice v první řadě čekala jen na nás. Následovalo seznámení se, a už to pro nás nebyl soused, ale pan Hof. Pevný stisk rukou nás tří po modlitbě Otčenáš byl silným okamžikem.

Venku padl zrak na otevřenou věž u katedrály. Poradily jsme, že nejlepší je být nahoře před polednem – to budou zvonit zvony. My jsme to zažily letos o prázdninách a zůstala nám nezapomenutelná vzpomínka. I pro pana Hofa byl zážitek dívat se z věže na město v pravé poledne a za vyzvánění zvonů. Restaurace při našem společném obědě byla svědkem našeho nekonečného rozhovoru. Při loučení jsme si navzájem popřáli šťastnou cestu do svých domovů. Ovšem nás nečekala mnohahodinová cesta vlakem se čtyřmi přestupy, jako pana Hofa, ale jen několik kilometrů autem. Žasly jsme nad krásným „chlapským“ přátelstvím, které trvá již několik desetiletí a nebylo porušené časem, životními ani jinými změnami. Je velkým a nádherným Božím darem. Přejme oběma mužům, aby se z něho mohli radovat ještě spoustu let.

Zdeňka Pospíšilová a Jana Tóthová

Víkend pro ženy

Tak jako už několik let jsme se sešly 2.–4. 11. 2018 víkend pro ženy v Jiřetíně pod Jedlovou, kde nám tentokrát přednášela Maruška Macounová z Prahy. Poučila nás, jak odmala pracuje ženský a mužský mozek a ukončily jsme to zamyšlením se nad našimi silnými místy. Zpřijemnilly jsme si to procházkou do okolí, tancem a vyráběním šperků z korálků. Děkuje-me.

oč

Restaurátor v Alžbětě

Jak jste si možná všimli, v létě se v našem farním kostele sv. Alžběty něco dělo. Na kůru a v zadní části lodi kostela stálo lešení. Důvodem byl restaurátorský průzkum, který prováděl akademický malíř Václav Potůček.

V kostele se totiž v následujících letech bude provádět statické zajištění – kostel a některé jeho části jsou z tohoto hlediska v havarijním stavu. Aby mohlo proběhnout toto zajištění, které bude obnášet sekání do zdi, bylo nutné vyloučit, že se pod současnou omítkou nachází nějaké vzácné staré malby, které by se při rekonstrukcích mohly poškodit.

Průzkum byl proveden formou tzv. pásové sondáže (metoda, při které restaurátor v pruzích seškrábe svrchní vrstvy omítky, aby se zjistilo, co je pod nimi). Nejzřetelněji jsou stopy po této sondáži vidět na poprsníku kůru (který bude kvůli uvolňujícím se blokům primárním cílem statického zajištění), dále pak také v presbytáři, nad vchodem do sakristie, u levého východu z před síně (vedle kropenky), u křížové cesty a nakonec na okenní špaletě okna vpravo od varhanní skříňe při pohledu z lodi z kostela.

Na poprsníku kůru nebylo nalezeno nic, v okenní špaletě našel restaurátor pozůstatky pásu výmalby okraje okenního otvoru. V lodích kostela toho taktéž mnoho nenalezl – několik zbytků ozdobných křížů (ty však byly z velké části poškozeny při nešetrném zavedení elektroinstalace zřejmě v 60. a 70. letech). V presbytáři, který býval vyzdoben obdobně jako teplická Beuronská kaple, našel taktéž jen zbytky výmalby, které jsou ovšem silně poškozeny pozdějšími nátěry.

Kostel v průběhu velké rekonstrukce v 60. letech 20. stol.

V vchodu do sakristie nebyla žádná cenná výmalba nalezena, pouze náznaky a zbytky původního zdobení.

V plochách, které bude v nejbližší době nutno staticky zajistit (kůr a vchod do sakristie) tedy nebyla žádná cenná výmalba nalezena, zajištění těchto stěn tedy bude moci být z tohoto hlediska bez problémů realizováno.

Nalezenou výmalbu si můžete prohlédnout po mši svaté.

S využitím restaurátorské zprávy akademického malíře Václava Potůčka zpracoval Vojtěch Šafránek

Partnerství Teplice–Volkach

Letos trvá partnerství obou farností již 21 let. Termín společně prožitého času byl dohodnut na dny 19.–21. října ve Volkachu a okolí.

V pátek 19. října jsme se z Teplic vydali již v 7.00 hod. směrem k západní hranici. Poprvé s námi cestovali P. Michael Martinek a Brigita Janovská, dobrovolnice Oblastní charity Most.

Po cestě jsme odbočili ke krátké zastávce v dálničním kostele v Himmelkronu a k návštěvě starobylého Bamberka. Zůstalo i trochu času k prohlídce poutního kostela Svatého Jakuba v Burgwindheimu, kam se každoročně a s mnohaletou tradicí ubírá pěší pouť z Volkachu. Té jsme se i my v minulosti nejednou zúčastnili.

V sobotu 20. října nás potěšil pobyt v Münsterschwartzachu. Zde v benediktinském klášteře žije všem jistě známý P. Anselm Grün. Viděli jsme ho s ostatními mnichy v kostele při polední modlitbě. K modlitbám se může přidat každý z ostatních přítomných. Večer nás pak vinnými sklepy v Sommerachu provedl jejich majitel, byla připravena večeře s ochutnávkou vín.

V neděli 21. října, před bohoslužbou, jsme zapálili svíčky na hrobech zemřelých podporovatelů partnerství. Následoval oběd v domově pro seniory s rozdělením dárků a s poděkováním za setkání, rozloučení a odjezd do Ostheimu, kde jsme setrvali u hrobu P. Theo Haua, někdejšího volkašského faráře ve Volkachu.

Po celý pobyt svítilo na modré obloze sluníčko a podzimně zbarvená příroda nás znovu a znovu uváděla v úžas nad krásou Božího stvoření.

Michaela Hřebíčková, redakčně zkráceno

Cesta až na dno

Počátkem listopadu jsme se s menšími dětmi z Teplic a z Ústí vydali do Tisé, abychom prozkoumali Pepíčkovu cisternu. Že jste o žádné takové dosud neslyšeli? My také ne, tím větší byla naše zvědavost.

Nejprve jsme se seznámili s Pepíčkem. Vypadal hodně smutně, protože ho starší bráchové neměli rádi, žártili na něho. Pepíček od nich utíkal na starou půdu, kde jednou potkal moudrého starce. Ten mu vyprávěl starodávný příběh z Bible, který se tomu Pepíčkovu velmi podobal. Poté stařec vzal Pepíčka i děti do tajné místnosti v domě, která byla určena pro zásoby vody. V místnosti děti našly malý poklad – rodinné dědictví, ale hlavně radu, která zdejší rodinu v domě provázela. Zněla: „Spoléhejte se na Boha, on vám pomůže“. Večer se děti seznamovaly s Pepíčkem i mezi sebou navzájem. Přijely sem z vícero měst, dokonce i z Mostu a z Hrobu, takže o překvapení nebyla nouze.

Druhý den, v sobotu se Pepíček probudil celý zpocený, měl v noci velmi zvláštní sny! V jednom z nich byl on sám jako snop uprostřed pole, kterému se klaněly ostatní snopy. V druhé zase jako slunce, kterému se klaněly hvězdy. Sny si neuměl vysvětlit, ale líbily se mu, a tak si spolu s dětmi hrál hru, ve které děti sbíraly slova navazující na rodinné tajemství a zároveň se mu musely klanět, aby neztratily své světlo.

Po obědě se Pepíček vypravil na pole za svými bratry, kterým měl donést občerstvení. Děti umyly nádobí a šly po jeho stopách. Cesta nás zavedla až do místních skal. Zjistili jsme, že bratři Pepíčka uvěznilí v jedné skalní cisterně. Nenáviděli ho tak, že přemýšleli o jeho zabití. Nepovedlo se nám Pepíčka osvobodit, ale byli jsme svědky toho, jak byl nakonec prodán do otroctví.

Jeho život a jeho příběh tedy ještě neskončil. Moc se těšíme na jeho pokračování. A také na kamarády! V pondělní hodině náboženství děti nadšeně sdělovaly zážitky z víkendových her i z nových kamarádů. Vyptávaly se na pokračování, takže na výuku nezbyl ani čas.

Věrka Gajdůšková

O slavnosti Neposkvrněného početí

Tuto slavnost slavíme 8. prosince. Církev vidí v Panně Marii ženu předpověděnou v ráji, jak je psáno ve Starém zákoně v knize Genesis (3,5). Bůh ji vyvolil za matku Vykupitele lidstva, a proto ji už v okamžiku jejího početí uchránil od poskvrny prvotního hříchu.

Toto učení o neposkvrněném početí Panny Marie závazně vymezil Pius IX. a 8. 12. 1854 je prohlásil za článek víry. Liturgická oslava početí Panny Marie se konala nejprve na Východě, v 9. století přešla z Konstantinopole do jižní Itálie a na Sicílii. Koncem 11. století zavedl tento svátek ve své diecézi sv. Anselm z Canterbury v Anglii a v této době se objevují náznaky této úcty i u nás v tzv. Opatovickém homiliáři. Z Anglie se svátek šířil i jinam. U nás se slaví už kolem roku 1200. V roce 1476 papež Sixtus IV. rozšířil jeho slavení pro celou církev.

Francisco de Zurbarán (1598–1664):
Neposkvrněné početí

Podle Denní modlitby církve upravil jš

Svatý Silvestr

Slyšíme-li jméno Silvestr, myslíme hned na Nový rok a oslavy. Sotvakdo si dá námahu zabývat se blíže světcem, který dal poslednímu dni v roce tak významné jméno, papežem Silvestrem I. Hlavou církve byl od roku 314 do 335. Silvestr vládl v době pro křesťanství mimořádně důležité: bylo to ke konci strašného pronásledování křesťanů a na počátku nové epochy pro věřící. Silvestr byl papežem, který směl prožít po desetiletích strachu a hrůzy pronásledování šťastný nový začátek.

Silvestr byl rodem Říman a přišel na svět snad v polovině 3. století. Je téměř jisté, že přijal kněžské svěcení ještě před začátkem pronásledování křesťanů za císaře Diokleciána v roce 284, protože během pronásledování žil několik let v úkrytu na Monte Soracte u Říma.

Za dvacet dní po smrti papeže Miltiada byl Silvestr zvolen 31. ledna 314 římským biskupem. O papežově působení v dalších dvou desetiletích není celkem nic známo. Do jeho pontifikátu spadá první všeobecný koncil Nicejský, který byl svolán v roce 325 císařem Konstantinem pro Mariánskou otázku. Papež Silvestr I. však poslal k této říšské synodě jen dva presbytery, kteří nehráli žádnou zvláštní roli. Skončení koncilu potvrdil závěry, které zavrhly Arioovo učení o Nejsvětější Trojici, jež popíralo Kristovo božství.

Potom už o papežově životě není zpráv, kromě skutečnosti, že Silvestr I. dal postavit nad Priscilinými katakombami kostel. Zato v pozdější době vznikly legendy o takzvaném „Konstantinově darování“. Podle nich prý Silvestr pokřtil císaře Konstantina Velikého, s jehož začátkem vlády začal nový věk pro křesťany.

Asi od osmého století byla tato legenda přikrášlena tvrzením, že Konstantin daroval papeži z vděčnosti za zázračné uzdravení město Řím a celý Západ a dovolil mu nosit císařské odznaky. „Konstantinovo darování“ se prokázalo s jistotou jako nepravé, avšak Konstantin podporoval církevní stát prokazatelně velkoryse, a patřičně ho vybavil. Vstoupil do historie jako zakladatel nesčetných kostelů. S jeho podporou se začalo stavět mnoho kostelů, mezi nimi i bazilika sv. Petra ve Vatikáně.

S osobou Silvestra pojí ještě jedna známá legenda: Podle ní chtěla Helena, Konstantinova matka, vést svého syna k židovství, když už se mezitím stal křesťanem. Poté mezi Silvestrem a dvanácti rabíny došlo k hádce, při níž překonal Silvestr zprvu jedenáct rabínů. Dvanáctý usmrtil býka, neuměl však již zvíře probudit k životu. Silvestrovi se to ihned podařilo. Dojati tímto činem se pak císařovna Helena a rabíni dali pokřtít. Kult Silvestra I. se rozšířil do celé Evropy. Jeho svátek se slaví od 5. století.

Vyobrazení sv. Silvestra v bazilice Santi Quattro Coronati v Římě

Podle knihy Rok se svatými, zkráceno

Katecheze (13)

„Tímto slovem se velmi brzy začaly označovat veškeré snahy vyvíjené v církvi k tomu, aby získala další učedníky a aby pomáhala lidem uvěřit, že Ježíš je syn Boží“ (viz Katechismus katolické církve, Zvon, 1995, str. 16).

Stejnými slovy uvádíme stejnojmenné články v předchozích číslech Farního zpravodaje (FZT) a stejně budou uváděny podobné texty i v dalších číslech FZT. Rádi bychom tak připomínali hlavní texty z nového Katechismu katolické církve doplněného o nové zásady přijaté Druhým ekumenickým vatikánským koncilem. Jan XXIII. stanovil koncilu za hlavní úkol „střežit a vysvětlovat drahocenný poklad křesťanské nauky“.

Milost a ospravedlnění

„Milost Ducha svatého má moc nás ospravedlnit, to je očistit nás od našich hříchů a udělit nám ospravedlnění, které dává Bůh na základě víry v Ježíše Krista (Řím 3,22) a skrze křest.“ (K KC 1987 str. 492). Milost Ducha svatého je obrácení, které umožňuje ospravedlnění podle Ježíšova kázání na počátku evangelia: **„Obrátte se, neboť se přiblížilo nebeské království“** (Mt 4,17). Pod vlivem milosti se člověk obrací k Bohu a odvrací se od hříchu a tak přijímá shůry odpuštění jež způsobuje ospravedlnění. Ospravedlnění však není jen prosté odpuštění, nýbrž také posvěcení a tudíž obnovení vnitřního člověka.

Ospravedlnění odděluje člověka od hříchu, navazuje na iniciativu milosrdenství Boha, který nabízí odpuštění smiřující člověka s Bohem a je zároveň přijetím Boží spravedlnosti skrze víru v Ježíše Krista. Ospravedlnění nám bylo zaslouženo utrpením Krista, který se obětoval na kříži. Ospravedlnění se získává křtem a uvádí nás v soulad se spravedlností Boha. Cílem ospravedlnění je oslava Boha a dosažení daru

věčného života. Ospravedlnění umožňuje spolupráci mezi Boží milostí a svobodou člověka. Ospravedlnění je nejvyšší dílo Boží lásky, které nám bylo uděleno prostřednictvím Ducha svatého, „*ospravedlnění bezbožníka je větší dílo než stvoření nebe a země*“ (sv. Augustin, In Evangelium Johannis tractatus, 72, 3).

Milost. – Naše ospravedlnění pochází z Boží milosti. Milost je přízeň, nezasloužená pomoc, kterou nám Bůh dává, abychom odpověděli na jeho nabídku stát se Božími dětmi účastnými božské přirozenosti a věčného života. Účast na životě Božím je milost; křesťan se na milosti Krista podílí křtem. Kristova milost je nezasloužený dar, který nám Bůh dává ze svého života vlitého do naší duše Duchem svatým. Je to milost posvěcující nebo zbožšťující, kterou jsme dostali při křtu a která je v nás pramenem díla posvěcení.

Již samotná příprava člověka na přijetí milosti je dílem milosti. Milost je především a hlavně darem Ducha, který nás ospravedlňuje a posvěcuje. Milost zahrnuje i dary, které nám Duch uděluje. **Svätostné milosti** jsou dary vlastní různým svátostem. Jsou pak ještě zvláštní milosti nazývané řeckým výrazem „**charizmata**“ (znamená: přízeň, nezasloužený dar, dobrodiní). Jejich povaha může být i mimořádná, jako u daru zářků nebo jazyků. Milost patří do nadpřirozeného řádu a lze ji poznat jen vírou.

Podle Kat KC pro FZT zpracoval jš

Salesiánské středisko
Štěpána Trochty –
dům dětí a mládeže

Zprávy ze Salesiánského střediska Štěpána Trochty

<http://teplice.sdb.cz/stredisko-mladeze>

Středisko Prosetice

V posledním měsíci se u nás s akcemi roztrhl pytel. Pro Farní zpravodaj vybíráme malý vzorek.

Podzimní prázdniny v Praze

Tato vícedenní akce byla společná pro obě střediska. To v Maršovské navíc dodalo animátory (dobrovolníky), kteří si pro děti připravili různé hry. Využili jsme ubytování u salesiánů v Praze-Kobylicích. Odtud jsme podnikali spanilé jízdy do centra a výlet do Aquapalace – vodního světa v Čestlicích. Protože v centru města zrovna probíhaly oslavy 100 let od vzniku republiky, navštívili jsme kromě významných památek také koncerty na Staroměstském a Václavském náměstí. Zajímavá byla i návštěva

Muzea smyslů, ze kterého jsme neodcházeli smyslů zbaveni, ale naopak obohaceni. Nikdo se nám ve velkoměstě neztratil, i to přispělo k celkovému dojmu, že se akce povedla.

Setkání s úspěšným romským klavíristou Tomášem Kačem

I tato akce proběhla v Praze. Že autor těchto řádků pochází z hlavního města, je okolností čistě náhodnou a nikterak to neovlivnilo výběr akcí do tohoto článku. Po komentované prohlídce Pražského hradu jsme se s dětmi zúčastnili cíle našeho jednodenního výletu: setkání na HAMU s úspěšným romským klavíristou a skladatelem Tomášem Kačem. Tento mladý muž, který pochází z 11 dětí, zažil ve svém mládí v Novém Jičíně skromné podmínky k životu. Přesto s pomocí „gádžů“, použijeme-li jeho výraz, šel za svým snem být skvělým hudebníkem. To se mu po studiu na prestižních školách splnilo. Koncertoval už i ve slavné Carnegie Hall v New Yorku. Nyní pracuje střídavě v Los Angeles v USA a v Česku. Na besedě s dětmi byl bezprostřední, fotil se s nimi a samozřejmě jim zahrál. Především ale všechny inspiroval svým příběhem, že cesta za snem je možná a vede především přes vzdělání.

A co nás čeká v prosinci?

Především činnosti spojené s vánočními svátky a přípravou na ně: výroba adventních věnců, setkání se sv. Mikulášem, vánoční besídka a také jedno sportovní klání ve florbalu: Maršovská versus Prosetice.

Zprávy ze střediska na Luně

Úvodem bych chtěla připomenout, jak krásný a malebný podzim dokáže být ve všech svých pestrých barvách. Jedna listopadová pranostika říká, že když ráno v listopadu

příši, bude den skvělý. A děti ze Salesiánského střediska v Trnovanech měly možnost dne 26. 10. společně s vedoucími Šárkou a Danielou oslavit svátek Halloween. Po úvodním entré, kdy obě tyto ježibaby vtančily do místnosti plné dětí, se celá akce započala v duchu tajemného odpoledne plného her a překvapení. V obličejích dětí byl vidět údiv, ale také velká očekávání, těšení se na společně strávené odpoledne ve strašidelném duchu. „Kdo to je?“, ozývalo se z úst dětí, které nepoznávaly své vedoucí. Společně se pak postupně všichni začali přidávat a začal taneční rej. Některé děti si přinesly z domova své masky, a ty které je neměly, si s vedoucími mohly vyrobit vlastní. Pro zpestření odpoledne probíhalo malování na obličej. Zábavnou formou se také děti mohly zapojit do her, které provázely celé odpoledne. Hry střídaly strašidelné tance, nechyběla dobrá nálada, a výzdoba doplněná dýněmi, netopýry, všelijakými pavouky a duchy dokreslila jen atmosféru celé akce.

Nejvíce však pobavila všechny zúčastněné hra „Vylou si vlastního červa“. Lovění odměn ve slizu nenechal nikoho v klidu. Každý soutěžící si mohl vylovit odměnu. Úsměvy dětí rozzářily celou místnost a legrace si každý užil dle libosti. Závěrem si všichni společně u stolu vyrobili jedlého pavouka z oplatek, dozdobily podle své vlastní fantazie a společně odpoledne se zakončilo tancem.

V pátek 2. listopadu jsme slavili svátek Dušiček. Společně jsme si připomněli, co v nás naši předci zanechali, co pro nás naši blízcí znamenali a proč. Děti si poté vyrobily přání se vzkazy v podobě srdcí nebo andělských křídel a jednotlivě zapalovaly svíčky na uctění památky všech zesnulých. Být společně v tuto chvíli a cítit sounáležitost bylo smyslem této akce, a myslím, že se nám to podařilo společně splnit.

Ve středu 7. 11. proběhla v klubu v Trnovanech přespávací akce. Sledovali jsme fotbalové utkání mezi Realem Madrid a Viktorií Plzeň. Mohli jsme tipovat, kdo se stane vítězem. Akce se zúčastnila i děvčata, která si v průběhu fotbalového zápasu

tvářila výrobky z papíru. Chlapci fandili, dívky vyráběly – i takto může vypadat společně strávený večer u fotbalového zápasu. Akci zakončila společná večeře, přespání a ráno se vstávalo do školy.

Dne 15. 11. se uskutečnila akce „Jdeme na pizzu“. Jejím cílem bylo odměnit děti, které pravidelně docházejí na kroužky. Jak v našem běžném životě, tak i v životě dětí je důležité poukázat na dobré výsledky, ohodnotit je a děti motivovat, aby smysluplně využily svůj volný čas. Celá akce měla též výchovně vzdělávací podtext, kde si děti společně s vedoucími mohly připomenout a názorně ukázat základy stolování a ukázat si, jak se chovat v restauraci.

Oslavili jsme opět Světový den laskavosti. V úterý 13. listopadu si děti ve věku 6–15 let mohly vyzkoušet vykonat skutek podle vlastního nápadu. Po prvním úspěšném ročníku akce „Jsem laskavec“, vyhlášené nadací Karla Janečka, proběhlo letos druhé kolo, ve kterém se děti zapojily společně se svými vedoucími. Salesiánské středisko v Trnovanech nezůstalo pozadu a též se registrovalo. Netrvalo dlouho a děti ze střediska vyrobily přáníčka s vepsanými pozitivními myšlenkami, které by potěšily kolemjdoucí lidi. Akce se velmi povedla. Rozdávali jsme přáníčka každému, koho jsme potkali. Navštívili jsme poštu, železniční zastávku v Probošově, zastavili jsme se s dětmi i v cukrárně na Luně, kde jsme lidem u kávy rozdali pár přáníček. Nakonec jsme navštívili lékárnu na Luně, kde byl veliký shluk lidí. Ti se okamžitě dali s dětmi do řeči, celou akci pozitivně zhodnotili a povzbudili je do další takové činnosti. V dětských očích nechyběl úsměv ani radost; připomínali si společně s lidmi, co je dnes za den, a jestli vůbec tuší, že takový den existuje. Moc nás potěšila reakce kolemjdoucích, kteří s radostí přáníčka přijímali.

Je důležité zdůrazňovat téma laskavost. Je to naše přirozená a vrozená vlastnost, nemusíme se jí učit, ale stačí ji v sobě jen probudit a začít využívat tím správným směrem. A my doufáme, že se nám to alespoň tento den podařilo, že jsme mohli ukázat, kolik vlídnosti v malých dětech je. Úsměv, radost i štěstí patří do každé dětské tváře. Bylo nás sice jen 12, ale stihli jsme v průběhu hodiny a půl rozdat přes 90 přáníček.

„Buď sám tou změnou, kterou chceš vidět ve světě.“ Gándhí

Daniela Horáková

Osobnost a vlastnosti křesťanského manažera

Položme si následující otázku: Jaké vlastnosti by měl mít manažer, který by mohl nést přívlastek „křesťanský“? Zaměřme se pouze na několik z nich. Specifika křesťanské etiky jsou především v radikalitě a důslednosti na cestě následování Krista. Křesťanský manažer tak musí splňovat přísnější kritéria než „obyčejný“ vedoucí, protože má být ve svém povolání Kristovým následovatelem a svědkem.

Je však třeba říci, že věřící manažer je jen člověk se svými chybami a nedostatky. Někdy se všeobecně na věřící lidi ze strany nevěřících kladou z hlediska mravnosti a morálky takové nároky, že to může být pro věřící až stresující. Na druhou stranu je jasné, že být svědkem Krista je zavazující. Chtělo by se tedy říci, že věřící manažer by měl v maximální míře disponovat všemi obecnými ctnostmi, především pak kardinálními, ale to je iluze, každý z nás dostal do svého vínku jiné hřivny. Avšak zcela určitě by každý manažer měl disponovat vlastnostmi, které ho blíží ideálu spravedlnosti, moudrosti, statečnosti a přiměřenosti. Navíc křesťanský manažer se může opřít o křesťanské ctnosti, tedy víru, naději a lásku.

Křesťanská etika klade v oblasti manažerského rozhodování důraz na hodnoty. Je vyzdvihována čestnost a transparentnost, resp. pravdivost. Pravdivost znamená v první řadě chování člověka k sobě samému. Pravdivý je ten, kdo žije v souladu se svou vnitřní podstatou. Kdo je takto pravdivý sám před sebou, také pravdu říká a celým svým chováním vyjadřuje, že se na něj lze spolehnout, že myslí věci tak, jak je říká a jak se chová. Pravdivost je také podmínkou trvalého společenství. To platí jak pro firmy, tak pro společnost. Lež společenství ničí. Z dlouhodobého hlediska může firma vydržet jen tehdy, když hledí pravdě do očí, když se to, co zastupuje navenek, pokouší také vnitřně žít. Taková pravdivost vytváří pocit spolehlivosti.

Neodmyslitelnou součástí práce každého manažera je rozhodování. Je třeba vždy pečlivě zvažovat důsledky svých rozhodnutí, a to i v případě celosvětově působících

firem, kdy se rozhodnutí uskutečňují tisíce kilometrů daleko od míst, kterých se týkají. Z hlediska katolické sociální nauky se pak každé rozhodnutí má činit s ohledem na chudé, tedy jak se jich rozhodnutí týká. Jde o tzv. opci pro chudé.

Katolická sociální nauka odsuzuje plýtvání a ve jménu naplňování obecného blaha podporuje hospodárnost. Vytváření bohatství a jeho zvyšování v kvalitativním i kvantitativním smyslu pozitivně hodnotí také stanovisko církve, avšak s následujícím dovětkem, tj. to vše je mravně správné, je-li to zaměřeno k celkovému rozvoji člověka v solidaritě a rovněž k rozvoji společnosti, v níž tento člověk žije a působí.

Kdo se přiznává ke svým slabostem, zná své schopnosti, ale také své hranice. Někdy je naše slabost dokonce naší silou. U manažera je dobrým znamením, když přesně ví, v čem je silný a v čem je slabý. Nemusí pak své slabiny skrývat, nýbrž například pověří některého zaměstnance úkoly, které jsou pro něj samotného obtížné. Prospěch z toho mají oba. Zaměstnanec pocítí důvěru ve svou kompetentnost a manažer nepřetěžuje sebe sama.

Pokud spolu silní a slabí navzájem dobře vycházejí, je to pro společenství požehnáním. V tom, jak společnost zachází se slabými, například s nemocnými, se ukazuje její skutečná síla. Avšak firma, ve které jsou silní drženi zkrátka, protože představení mají strach, že by se zaměstnanci mohli stát silnějšími než oni sami, se ve svém rozvoji zabrzdí a mnoho energie a pracovního úsilí spotřebuje na to, aby toto zabrzdění svých zaměstnanců udržovala. Skutečné umění vést lidi spočívá v tom, že jsou silní podporováni a stavěni před výzvy, aniž by byli odrazováni slabí.

K práci manažera neodmyslitelně patří také odpovědnost. Manažer není odpovědný pouze za sebe a svou rodinu, ale také za své spolupracovníky, podřízené zaměstnance, svůj pracovní úsek a někdy celou firmu. Navíc nesmí zapomínat na to, že jeho blahobyt je do značné míry závislý na ostatních lidech a podle toho rozhodovat. Vstupní branou firmy však manažerská odpovědnost nekončí. Firma totiž neexistuje v nějakém vakuu sama pro sebe, ale je ve vztahu se svými dodavateli a odběrateli, působí v nějaké lokalitě, ovlivňuje své sociální i životní prostředí. Rozhodování manažera tedy musí být vskutku odpovědné.

S ohledem na křesťanského manažera však musím zmínit ještě jeden typ odpovědnosti, totiž odpovědnost vůči Bohu. Nezapomínejme na to, že v duchu Písma je celé Stvoření dar Boží a že člověk je oprávněn zemi nejen panovat, ale především je jejím správcem, který bude Bohu ze svého správcovství skládat účty.

S využitím publikací: Papežská rada pro spravedlnost a mír: Kompendium sociální nauky církve; Anselm Grün; Jochen Zeitz: Bůh a peníze; Manfred Spieker: Katolická sociální nauka a sociální tržní hospodářství zpracoval Rostislav Kadlec

Kupte si na Vánoce kočku

Upřímně, není obehnanější téma do jakéhokoliv farního zpravodaje, než jsou Vánoce. Vážně, prostě to je téma, ve kterém nemůžete být originální, kdybyste se rozkrájeli. Tak to pojmeme ryze prakticky.

Milé babičky a dědečci, díky vám jsou Vánoce voňavější, milejší a vánočnější. Milujeme vaše vyprávění a vaše vzpomínky na doby, kdy nebyl internet. Nechápeme to, ale vaše slova si budeme pamatovat. Vy jste ti, kteří nám předávají příběh Vánoc. Vytrvejte a vyprávějte. A buďte trpěliví, oni totiž všichni, kteří mají mobil, trpí poruchou pozornosti.

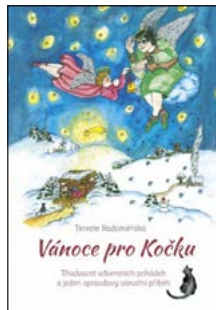

Milí rodiče, chcete klidný advent? Kupte si Kočku. Teda knížku Vánoce pro kočku od paní Radoměřské. Knížku příběhů, která suverénně zabere každý večer jedním příběhem až do Štědrého dne. Prožíváme Svátky už několik let právě s touhle knihou

a věřte tomu, že jde přesně o to množství příběhů, které nezkaží vůbec nic. Naopak – budete mít šanci zjistit, proč si kupujeme na Vánoce jmelí anebo proč se Ježíšek narodil v noci.

Milé děti, my víme, že se těšíte a my se těšíme s vámi. Vaše nadšení nám všem připomíná, že i my bychom se měli na co těšit. A že bychom si měli (zase) připomenout, proč to jsou tyto křesťanské svátky tak důležité.

Klidné a požehnané Vánoce přejí Eva a Jaroslav Poláčkovi

Ahoj děti!

Myslíte si, že se dá spočítat, kolik je na světě různých zaměstnání a povolání? Dnes můžete v hádankách některé z nich najít. Možná, že se někteří z vás právě rozhodují, čím jednou budou. Kéž je vaše volba tou nejlepší, neboť ovlivní celý váš budoucí život.

Vaše kamarádka Jana

Správné odpovědi z minulého čísla

Hádanka 1: Smetiště

Křížovka: Svatostánek

Hádanka 2: Prsty na ruce

Hádanka 1

Dnes hádejte zaměstnání
užitečné do skonání.
Ti, kdo o něj zájem mají,
odmala se připravují.
Začnou pěkně postaru,
vezmou mámě zástěru.
Uvaří čaj, ohřejí párek,
to je slušné pro začátek.
Časem knedlíky i kompoty,
sladké, slané dobroty.
Co udělá jim největší radost?
Prázdné talíře a když máme dost!

Hádanka 2

Je to člověk jako my,
má překrásné poslání.
Naše duše umí hýčkat,
číslo má i do nebička.
V neděli ráno se s ním potkáváš
a nejvzácnější pokrm od něj dostáváš.
Tak se snaž a dobrým buď,
nech si někdy zajít chuť.
Na sladké, nebo co rád máš,
nejen sobě tím radost uděláš.

Křížovka

1				A
2				A
3				A
4				A
5				A

- 1 trubka
- 2 ženské jméno, svátek má v září
- 3 pomůcka pracovníka v sádrovně
- 4 nebezpečné virové onemocnění
- 5 dlouhý mnišský oděv
- 6 význam anglického slova *book*
- 7 lastura
- 8 předsíň
- 9 jméno starší české herečky Mandlové
- 10 žlutě kvetoucí zemědělská plodina

6				A
7				A
8				A
9				A
10				A

Hádanka 3

Donedávna nosil kleště,
k tomu uniformu ještě.
Není zubař, není řemeslník,
není opravář, není porodník.
Projetou má celou zem,
jeho práce – dětský sen.
Na písťalku nezahraje,
přec ji nutně potřebuje.

Farní knihovna

Vidět naživo spisovatele **Anselma Grüna** – benediktinského mnicha, spisovatele, je zážitek, ale naše knihovna vás může k němu přiblížit několika jeho knihami, jako např. **Škola odpuštění**, **Vánoční rozjímání**, **Život je teď**, **Myšlenky na každý den**, **Vidět v druhém Krista**, **Moc nad bezmocí** a jiné.

Nová knihovnička

Jistě jste někteří již postřehli a ocenili, že nám přibyla veřejná knihovnička v děkan-
ském kostele, kde si můžete vypůjčit či přidat nějakou zajímavou knihu.

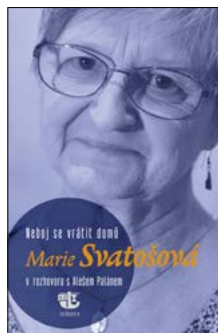
Oč

Neboj se vrátit domů

Takový název má nová kniha rozhovorů lékařky **Marie Svatošové** a spisovatele **Aleše Palána**. Lékařka Marie Svatošová je zakladatelkou a velikou propagátorkou hospicového hnutí v České republice. To v těchto dnech zahrnuje celkem 18 lůžkových hospiců, chybí jen na Vysočině. Vznikají i tzv. domácí hospice, těch je však zatím jen minimum.

Kniha rozhovorů „Neboj se vrátit domů“ je doslova velmi napínavým čtením. Zatím ve farní knihovně sice není k dispozici, doufáme však, že v dohledné době bude i tam k dispozici. Kniha vyšla v nakladatelství Kalich ve druhé polovině roku 2018 a je tedy možné ji zatím koupit v každém knihkupectví nebo si ji vypůjčit ve veřejné či regionální knihovně.

Za připomenutí nepochybně stojí i vyjádření známého moderátora Marka Ebena uvedené na obálce knihy: „*Nikdy bych nečekal, že by se o smrti dalo mluvit pozitivně. Paní doktorka Svatošová to dokáže. Nechci říct, že se po rozhovoru s ní budete na smrt těšit, ale nebudete se jí tolik bát.*“ – řekl Marek Eben.

Eutanazie a dystanazie

„*Ukončení marné, pacienta zbytečně zatěžující léčby eutanazie není. Naopak, neukončení marné léčby je chybou lékaře. Nazývá se to **dystanazie** neboli **zadržovaná smrt**.*“ Těmito slovy začíná jedna z odpovědí lékařky Marie Svatošové. Proč o tom píšeme? – Protože ani zdaleka ne všichni máme v této problematice jasno, vůbec ne všichni si uvědomujeme, že každý z nás, každý člověk má právo nejen se narodit, ale také přirozenou smrtí zemřít.

Poměrně dobře víme, co to znamená narodit se. Podstatně složitější bývají naše představy o smrti každého z nás. Jako bychom se smrti báli a často si

mnozí z nás neuvědomují, že umírání a smrt člověka je přirozeným koncem jeho životního působení, jeho životní dráhy.

Velmi pěkně o této problematice pojednává již zmiňovaná lékařka Marie Svatošová v knize rozhovoru s Alešem Palánem **Neboj se vrátit domů**.

jš

Odpuštění

Také se vám stala křivda? K vyřešení takové křivdy je třeba čas, někdy i více času. Na jeho začátku musí být rozhodnutí problém řešit. Ale jak, když mám problém odpuštět?

Je důležité si nic nenamlouvat, zkoumat své nitro a jeho stav pravdivě pojmenovat. V dalším kroku je třeba podívat se na tuto křivdu s odstupem a snažit se pochopit toho, kdo mi ublížil. Možná ani ublížit nechtěl. Anebo chtěl, ale jeho jednání něco ovlivnilo.

Velmi důležité je vzdát se jakékoliv touhy po pomstě. Nepůsobit a ani nepřát viníkovi žádné zlo. Naopak – velkým vítězstvím nad sebou samým je, dokáže-li člověk **požehnat** tomu, kdo mu ublížil. Žehnání znamená svolávání Boží přízně na dotyčného. Tímto aktem zároveň celou křivdu předáváme do Božích rukou.

Podle knihy Marie Svatošové „Neboj se vrátit domů“ (str. 263) zpracoval jš

Betlémské světlo 2018

Tento rok se již potřicáté vydává z místa Kristova narození vždy o adventu do celého světa plamének naděje a pokoje. Tato novodobá tradice se stala i na Teplicku nedílnou součástí vánočních svátků. Ve spěchu a hluku moderní doby přichází plamének světla z dalekého Betléma, trpělivě předáván a uchováván, od kterého se rozsvěcují tisíce svíček a lamp. Ukrývá v sobě radost a pokoj vánočního poselství. Do Teplic dorazí v neděli 16. prosince vlakem ve 13.06 na hlavní nádraží.

A na Štědrý den se opět postarají teplotičtí skauti ve spolupráci s naší farností o to, aby si ho každý mohl odnést ke svátečnímu stolu:

Skautské klubovny v Jiráskově ul.	9.00–12.00
Kostel sv. Alžběty v Šanově	9.30–10.00
Kostel sv. Jana Křtitele, Zámecké nám.	10.00–11.30
Beuronská kaple (vchod z Alejní ulice)	10.00–12.00

I jinde v okrese (letos i na nových místech):

Krupka – hřbitov	10.00–12.00
Světec – kostel sv. Jakuba Většího	10.00–11.00
Kostomlaty p. M. – kostel sv. Vavřince	10.00–11.00
Křemýž – kostel sv. Petra a Pavla	10.00–11.00
Duchcov – nám. Republiky	14.30–15.30

Pokud víte o opuštěném, starším či nemocném člověku, kterého by návštěva s Betlémským světlem potěšila, volejte na tel. č. 775 067 774 nebo pište na e-mail: gabi-na.stastna@gmail.com.

Za teplické skauty vám přeji, ať jsou tyto Vánoce opravdovým svátkem Pokoje.

Gabriela Štastná

Vánoční pořad bohoslužeb

pondělí 24. 12. 2018

16.00	Teplice-Trnovany	Božského Srdce Páně	mše svatá pro rodiny s dětmi
17.00	Kostomlaty	sv. Vavřince	bohoslužba slova
21.30	Teplice-Trnovany	Božského Srdce Páně	bohoslužba slova
22.00	Světec	sv. Jakuba staršího	mše svatá
24.00	Modlany	sv. Apolináře	mše svatá
24.00	Teplice – děkanství	sv. Jana Křtitele	bohoslužba slova
24.00	Teplice-Šanov	sv. Alžběty	mše svatá

úterý 25. 12. 2018

9.00	Teplice – děkanství	sv. Jana Křtitele	mše svatá
9.30	Teplice-Trnovany	Božského Srdce Páně	mše svatá
10.30	Teplice-Šanov	sv. Alžběty Uherské	mše svatá
15.00	Křemýž	sv. Petra a Pavla	mše svatá

středa 26. 12. 2018

9.00	Teplice – děkanství	sv. Jana Křtitele	mše svatá
9.30	Teplice-Trnovany	Božského Srdce Páně	mše svatá
10.30	Teplice-Šanov	sv. Alžběty Uherské	mše svatá

čtvrtek 27. 12. 2018

7.30	Teplice – děkanství	komunitní kaple	mše svatá
16.30	Teplice – děkanství	sv. Jana Křtitele	mše svatá

Milí farníci a farnice,

blíží se vánoční svátky a tak je načase, abychom se připravili na to, co nás čeká. Vzal jsem pořad bohoslužeb z dřívějšíka a musel jsem něco z toho vánočního programu vypustit.

Tak tedy na Štědrý den nebude v 16.30 mše svatá v kostele sv. Jana Křtitele, protože je prakticky ve stejnou dobu mše

v Trnovanech. Byl bych moc rád, kdybychom vnímali osazenstvo těch tří kostelů jako jedno společenství, jímž ve skutečnosti jsme. Víím, že někdo může mít citový vztah ke konkrétnímu místu, ale při těch zvláštních příležitostech, jakými jsou Vánoce, Velikonoce a třeba poutě, překročíme pomyslné hranice farností a nechejme se oslovit místem, kde sice nemáme „svou lavici“, ale zato můžeme potkat jiné bratry a sestry.

Také v Bystřanech-Úpořínách se nebude konat bohoslužba slova ve 24.00 hod. Je to proto, že je nás nyní v činné službě o dva méně a prostě to nezvládneme. Jezdívá tam údajně Jenda Hurník, a toho teď musíme šetřit.

Ve čtvrtek, na svátek sv. Jana Evangelisty, bude program jako ve všední den. Tedy ranní mše na děkanství v komunitní kapli a pak v 16.30 v kostele sv. Jana Křtitele.

Doufám, že pochopíte tyto změny. Můžeme o tom navíc vést i diskusi a na příští rok to nastavit ještě jinak.

Je mi jasné, že to někomu může zkomplikovat účast na bohoslužbách. Pokud byste někdo potřeboval, dejte prosím vědět a pokusíme se zajistit odvoz na bohoslužbu a zpět.

I když píšu už o vánočních bohoslužbách, přeji vám všem radostné a co nejklidnější prožití adventu.

Radek

Akce farnosti

- 1. 12. 18.00 Vernisáž výstavy keramiky Kartákovi, děkanský kostel
- 1. 12. 15.00 Fatimský apoštolát – Masopustová, děkanský kostel
- 2. 12. 16.00 Adventní koncert v kostele sv. Petra a Pavla v Křemýži, děti z MŠ Ohnič a Audite silete Bohosudov
- 2.12. 16.00 Adventní koncert v kostele sv. Apolináře v Modlanech, Michaela Gemrotová
- 5. 12. 9.00 Setkání pletařek, děkanství
- 8. 12. 9.00 Duchovní obnova farnosti
- 9. 12. 16.00 Adventní koncert v kostele sv. Petra a Pavla v Křemýži
- 9. 12. 16.00 Adventní koncert v kostele sv. Apolináře v Modlanech, František Nedvěd
- 15. 12. 7.00 Roráty nejen pro děti a snídaně, děkanský kostel
- 15. 12. 15.00 Večeřadlo – Masopustová, děkanský kostel
- 16.12. 16.00 Adventní koncert v kostele sv. Apolináře v Modlanech, Collegium hortense
- 22. 12. 7.00 Roráty nejen pro děti a snídaně, děkanský kostel
- 23.12. 16.00 Adventní koncert v kostele sv. Petra a Pavla v Křemýži
- 24. 12. 15.00 Rybova mše vánoční, BKST, děkanský kostel
- 24. 12. 16.00 Vánoční mše sv. pro děti, Trnovany
- 24. 12. 24.00 Půlnoční mše svatá, Šanov

Redakční rada: Ing. Ivo Barabáš st., Martin Budek, Olga Červená, Mgr. Rostislav Kadlec, P. Radomír Kuchař, SDB, Mgr. Jaroslav Poláček, MUDr. Jan Ševčík, Jana Tóthová
Vychází jednou měsíčně, náklady jsou hrazeny z kostelních sbírek.

Telefon: 417 531 041, e-mail: fara.teplice@cbbox.cz, <http://teplice.sdb.cz/farnost>

Číslo účtu: 2600695917/2010